

+

MAYR

Philosophia

B341

.M39

1745

v.1

c.1

009869

1080026346

EX LIBRIS

HEMETH VALVERDE TELLEZ

Episcopi Leonensis

UNIVERSIDAD AUTONOMA DE NUEVA
CAPILLA CALIFORNIA BIBLIOTECA UNIVERS.

Vol 37 MICROFILMADO 11/21/83

CXI

Propiedad de
R. de la Bolla.
S. Con. 27/75

REVER. PATRIS
ANTONII MAYR
SOCIETATIS JESU
PHILOSOPHIA
In Quatuor Tomos
distributa.

Se lo compré a un Compañero
mío de Lógica llamado Garito de Jure
lo vendió en 12 reales.

R. B. S.

VENETIIS, MDCCXLV.

Apud Nicolaum Pezzana.

Superiorum Permissu, ac Privilegio.

B341
M39
1745

REVER. P. ANTONIO MAYR
SOCIETATIS JESU
FONDO
EMETERIO VALVERDE Y T.
PHILOSOPHIA
in Quatuor Tomos
distinctis

Emeterio Valverde

PRESBITERO

PHILOSOPHIA
PERIPATETICA
ANTIQUORUM PRINCIPIIS
ET RECENTIORUM EXPERIMENTIS

Conformata,

AUCTORE

R. P. ANTONIO MAYR

Societatis JESU,

Sacrae Theologiae Doctore, & antehac in
Universitate Ingolstadiensi Philosophia,
ac Theologiae Professore Ordinario.

TOMUS PRIMUS,

SEU

LOGICA.

VENETIIS, MDCCXLV.

Apud Nicolaum Pezzana.

Superiorum Permissu, ac Privilegio.

UNIVERSIDAD
BIBLIOTECA VALVERDE Y TEJADA
YO LEON

PHILOSOPHIA

PERIPATETICA

ANTIQUORUM PRINCIPIS

ET RECENTIORUM PRINCIPIS

CONFORMATA

AUCTORE

R. P. ANTONIO MAYR

SOCIETATIS I. E. S. U.

Sacrae Theologiae Doctor, & Antistes in
Universitate Insuperioris Philosophiae,
ac Theologiae Praefectore Ordinarius.

TOMUS PRIMUS

S. E. U.

LOGICA

VENETIIS, MDCCXLV.

Apud Nicolaum Pexarum.

Superintendentum Typographiae, ac Bibliothecae

Lector Benevole.

Philosophiam Peripateticam dum tibi offero, ne quæso, adducto mox supercilio eam tanquam jam dudum obsoletam rejicias; quippe ipsi injuriam facis, dum inauditam condemnas. Aliter sane sentiunt viri maximi, quibus necdum ita antiquata sunt visa Aristotelis placita, ut non merito adhuc, vel recentioribus Cartesii inventis, vel veteribus Epicuri, aut Empedoclis opinionibus, in novam formam redactis, sint præferenda. Equidem nolim negare, quosdam Stagiritæ interpretes nimium inhæsisse verbosis quibusdam axiomatibus, quosdam nimium speculationi, minus experimentis dedisse, alios in assignandis rerum naturalium causis præpropere ad qualitates, vel principia universalia, aut etiam ad Deum ipsum recurrisse; sed hi scriptorum singularium nævi non maculant ipsam Philosophiam Peripateticam, quæ suorum sequacium neminem ad similes vias carpendas impellit: & quamvis qualitates, seu, ut vocant, accidentia absoluta, omnibus suis armis defendat, tamen corporum quoque effluviis plurimum tribuit, atque in his multorum effectuum causas sapienter constituit, ut adeo opus non sit, vel ad Deum, vel ad principia universalia, aut accidentalia, importune recurrere. Eadem Philosophia metaphysicas quidem speculationes, utpote Theologiæ non solum utiles, sed necessarias, non obiter tractat: attamen id agit abs-

99800

que præjudicio experimentorum, quibus suas sententias, non tantum conformat, sed etiam valide firmat. Ego certe conatus sum in Physica, tam universali, quam particulari, monstrare, conclusiones a me statutas, non tantum experientia minime refragari, sed ea potius firmiter stabiliri: quin etiam magnam naturalium experimentorum copiam eo sine congesti, ut pro meo modulo gratificarer eruditionis physicae amatoribus, usque non offerrem lucubrationem, sicis tantum phrasibus oppletam. Cæterum, cum certi non admodum multum in Philosophia possit sperari, opiniones illas amplexus sum, quæ mihi præ aliis sunt visæ probabiles: & quidem veritatem non parvo studio investigavi: at eam semper, vel etiam sæpissime, a me fuisse repertam, dicere minime auisim; unde neque meas assertiones aliorum sententiis præferendas esse præsumo. Gratulabor mihi, si quis dignabitur, hæc scripta lustrare, & si quid in iis forte boni occurrerit, eo ad Dei gloriam, uti, aut frui.

FACULTAS R. P. PROVINCIALIS.

EGO FRANCISCUS MOSSU Societatis Jesu, per Superiorem Germaniam Præpositus Provincialis, facta mihi potestate ab Admodum Reverendo Patre Nostro Francisco Retz Societatis Universæ Præposito Generali, librum, cui titulus PHILOSOPHIA PERIPATETICA &c. a P. Antonio Mayr Societatis nostræ Sacerdote, SS. Theologiæ Doctore, & Professore emerito, conscriptum, atque a Deputatis ejusdem Societatis Patribus lectum, probatumque, typis in lucem edi permitto.

Ingolstadii 19. Januarii 1738.

L. S.

FRANCISCUS MOSSU
Soc. Jesu.

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

A Vendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approvazione del P. Fra Paulo Tommaso Manuelli Inquisitore di Venezia nel Libro intitolato *Philosophia Peripatetica antiquorum principiis, & recentiorum experimentis conformata. Auctore P. Antonio Majr Soc. Jesu*, non v'esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro; niente contro Principi, e buoni costumi, concedemo Licenza a Niccolò Pezzana, che possa esser stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alla Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 10. Novembre 1744.

Z. Piero Pasqualigo Rifor.

Gio: Emo Proc. Rifor.

Girolamo Alberti Secret.

Registrato in Libro a Carte 48.

16. Novembre 1744.

Registrato nel Magistrato Excellent. degli Esecutori contro la Bestemmia.

Alvise Legrenzi Secret.

IN-

I N D E X

Disputationum, Questionum, & Articulorum.

In Logica.

DISPUTATIO UNICA SUMMULISTICA.

De Tribus Mentis Operationibus. Pag. 3

Q U Ë S T I O I.

De Prima Mentis Operatione.

Art. I. Quid sit terminus.	3
Art. II. Quotuplex sit terminus.	10
Art. III. Quid, & quotuplex sit suppositio terminorum.	16
Art. IV. Statuuntur regule suppositionum.	20
Art. V. Solvuntur objectiones.	27
Art. VI. Explicantur reliquæ terminorum proprietates.	33
Art. VII. Quid sit definitio, & quanam ejus regule.	35
Art. VIII. Quid sit divisio, & quæ ejus regule.	40

Q U Ë S T I O II.

De Secunda Mentis Operatione.

Art. I. Quid, & quotuplex sit propositio.	41
Art. II. Quid requiratur ad veritatem propositionum.	46
Art. III. Quid, & quotuplex sit oppositio propositionum.	49
Art. IV. Solvuntur objectiones.	52
Art. V. Quid tenentur circa oppositionem propositionum modalium, & compositarum.	58
Art. VI. Quid sit æquipollentia, & quæ ejus regule.	64
Art. VII. Quid sit conversio propositionum, & quæ ejus regule.	65

Q U Ë S T I O III.

De Tertia Mentis Operatione.

Art. I. Quid, & quotuplex sit discursus, seu argumentatio.	70
Art. II. Quænam sint principia extrinseca syllogismi.	74
Art. III. Quænam sint principia intrinseca syllogismi.	77
Art. IV. Statuuntur regule generales syllogismi categorici.	82
Art. V. Solvuntur objectiones.	83
Art. VI. Statuuntur leges, seu regule bonæ consequentiæ.	90
Art. VII. Solvuntur objectiones.	95
Art. VIII. Quomodo debeat fieri reductio syllogismorum imperfectorum.	98
Art. IX. Quid notandum circa syllogismos non categoricos.	101
Art. X. An, & quando argumentatio ab hypothesis impossibilis sit bona.	104

A 5

DI-

I N D E X.

DISPUTATIO I. LOGICA.

De Prolegomenis Logicae.

Q U Æ S T I O I.

De Essentia, & Proprietatibus Logicae.

Art. I. Quid, & quotuplex sit Logica.	114
Art. II. Quid sit potentia habitus, & actus.	117
Art. III. Quid, & quotuplex sit virtus.	119
Art. IV. An Logica sit scientia, & ars.	123
Art. V. An Logica sit scientia, & ars.	130
Art. VI. Quid sit cognitio practica.	135
Art. VII. Solvuntur objectiones.	140
Art. VIII. An Logica sit practica.	142
Art. IX. An, & quomodo Logica sit necessaria ad alias scientias.	146
Art. X. Solvuntur objectiones.	151

Q U Æ S T I O II.

De Obiecto Logicae.

Art. I. Quid, & quotuplex sit obiectum.	163
Art. II. Quodnam sit obiectum Logicae.	167
Art. III. Solvuntur objectiones.	173

D I S P U T A T I O II.

De Identitate, & Distinctione.

Q U Æ S T I O I.

Art. I. Quid, & quotuplex sit unitas.	189
Art. II. Quid, & quotuplex sit identitas.	192

Q U Æ S T I O II.

De Distinctione.

Art. I. Quid, & quotuplex sit distinctio realis, & qua ejus signa.	194
Art. II. Solvuntur objectiones.	198
Art. III. Quid sit praecisio, & distinctio formalis, & quotuplex ista.	201
Art. IV. Solvuntur objectiones.	207
Art. V. Quid sit distinctio Scotistica, & an detur.	212
Art. VI. Solvuntur objectiones.	220
Art. VII. Quid sit, & an detur in creatis distinctio virtualis intrinseca.	231
Art. VIII. Solvuntur objectiones.	233
Art. IX. Quid sit, & an detur in creatis distinctio virtualis extrinseca.	241
Art. X. Solvuntur objectiones.	248

Art.

I N D E X.

Art. X. Quomodo inter se distinguantur gradus metaphysici.

D I S P U T A T I O III.

De Universalibus.

Q U Æ S T I O I.

De Universalibus in Genere.

Art. I. Quid sit universale, & an detur a parte rei.	264
Art. II. Solvuntur objectiones.	270
Art. III. An, & quomodo universale fiat per intellectum.	275
Art. IV. Solvuntur Objectiones.	280
Art. V. An universale maneat in actuali predicatione.	283
Art. VI. Solvuntur Objectiones.	292
Art. VII. A quibus, & per quos actus possit fieri universale.	300
Art. VIII. Solvuntur Objectiones.	305

Q U Æ S T I O II.

De Universalibus in Specie.

Art. I. Quid sit genus, & quomodo definiatur.	307
Art. II. Solvuntur Objectiones.	310
Art. III. Quid sit species, differentia, proprium, accidens.	316
Art. IV. Solvuntur Objectiones.	321
Art. V. Quid sit individuum, & an univoce possit predicari de pluribus.	325
Art. VI. In quo consistat differentia Specifica.	329
Art. VII. Solvuntur Objectiones.	331
Art. VIII. An sit possibilis species creata immultiplicabilis.	345

D I S P U T A T I O IV.

De Pradicamentis.

Q U Æ S T I O I.

De Denominationibus, & Concretis.

Art. I. Quid sit, & quotuplex denominatio, & concretum.	351
Art. II. Quid concreta importent in recto, & quomodo multiplicentur.	354
Art. III. Quid sit pars, aut qua regula partis.	363
Art. IV. Quomodo denominatio quavis se habere debeat ad suas partes.	367
Art. V. Solvuntur Objectiones.	370

Q U Æ S T I O II.

De Pradicamentis in Specie.

Art. I. Quid, & quotuplex sit pradicamentum.	377
Art. II. Quid, & quotuplex sit relatio.	381
Art. III. In quo consistat relatio pradicamentalis.	386
Art. IV. Solvuntur Objectiones.	393

A 6

Art. V.

DISPUTATIO V.

De Signis.

Q U Æ S T I O I.

De Vi Significativa Signorum, maxime Vocum.

- Art. I. Quid, & quotuplex sit signum. 412
 Art. II. In quo consistat vis significativa signorum. 417
 Art. III. Quid, & quomodo significant voces humane. 423
 Art. IV. Solvuntur Objectiones. 430

Q U Æ S T I O II.

De Veritate.

- Art. I. Quid sit veritas transcendentalis, & predicamentalis. 436
 Art. II. In quo consistat veritas predicamentalis. 440
 Art. III. Quid sit verificativum propositionis, quid futurivum, contingentia, & necessitas. 447
 Art. IV. Solvuntur Objectiones. 453
 Art. V. An propositiones de futuris contingentibus sint determinate veræ, vel falsæ. 459
 Art. VI. An aliqua propositio vera possit transire in falsam. 467
 Art. VII. Solvuntur Objectiones. 472

DISPUTATIO VI.

De Syllogismo.

Q U Æ S T I O I.

De Syllogismo in Genere.

- Art. I. An ad conclusionem necessarium sit iudicium de bonitate consequentia. 480
 Art. II. An conclusio necessaria se respicit in præmissis. 490
 Art. III. Solvuntur objectiones. 493

Q U Æ S T I O II.

De Syllogismo in Specie.

- Art. I. Quid, & quotuplex sit, & an detur scientia. 502
 Art. II. An scientia, & opinio possint simul stare in eodem intellectu, vel actu. 510
 Art. III. An concessis præmissis evidentibus intellectus necessitetur ad conclusionem. 519
 Art. IV. Solvuntur Objectiones. 523
 Art. V. An concessis præmissis probabilibus intellectus necessitetur ad conclusionem. 528
 Art. VI. Solvuntur objectiones adversariorum. 532

PHILOSOPHIÆ
PERIPATETICÆ

TOMUS PRIMUS,

SEU

LOGICA.

INTRODUCTIO IN LOGICAM

SIVE

SUMMULÆ.

Logica (ut a quibusdam vocatur) majori, seu diffusiori questionum Dialecticarum expositioni, ex usu jam longissimo præmitti solet Logica (ut appellatur) minor, seu sic dicte *Summula*: quæ tamen non sunt summa, seu compendium eorum, quæ in reliqua Logica explanantur: sed ut sunt pars nobilior Dialecticæ, quæ precipue inventa Aristoteles magnum sibi nomen promeruit, & quæ vel maxime ad scientias alias addiscendas utilis est, imò necessaria. Quare male illi decipiuntur, qui Summulas hæcæ aspènantur, cetera inutile stramen; namque istarum defectu impediuntur, quominus faciant optatam in aliis disciplinis profectum, ut experientia frequentissima docet. Quia tamen hoc studium incipientibus perdifficile accidit, hos,